

El grup hotelier Sol Melià ha anunciat la reforma integral d'una part de la zona turística de Magaluf, al municipi mallorquí de Calvià.

Sol Melià invertirà 135 milions a Calvià

El grup Sol Melià, de la família mallorquina dels Escarrer, ha anunciat una enorme inversió privada a la zona de Magaluf. La intenció és de crear allò que anomena *Sol Calvià Resort* (Calvià és el municipi on és situada la zona turística de Magaluf). La inversió prevista és d'uns 135 milions d'euros. El govern s'hi mostra entusiasmada, i fins i tot participà en la presentació pública del projecte.

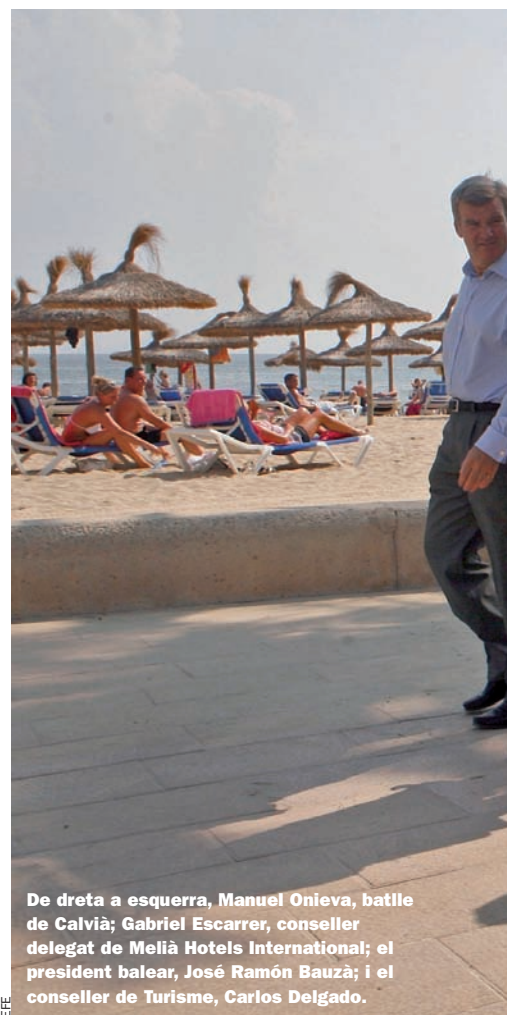
Magaluf. La zona de Magaluf és de les més degradades turísticament de Mallorca. És allò que ara se'n diu –en un llenguatge ridículament *correcte*– una *zona madura*, en aquest cas plena de turistes britànics joves amb tant poca capacitat adquisitiva com ganes de sol, sexe i alcohol. Magaluf és la zona de Calvià allà on s'implanten primer de tot les noves modes d'allò que podríem anomenar sociologia del turisme més destraler. Per exemple el famós *balconing*, és a dir tirar-se daltabaix del balcó a la piscina; una mena de *diversió* que causa morts cada estiu. O, la darrera, la temporada alta passada, els *oxy shots* –'xarrups d'oxigen'–, un aparell que –per quatre euros pagats al taulell– permet d'inhalat gas d'alcohol per un tub; engata molt més ràpidament que bevent-se'l i, així, els joves britànics poden arribar a l'objectiu nocturn més aviat i, sobretot, més bé de preu que no si consumeixen litres i litres de cervesa o *cubates*. Magaluf té un carrer, que es diu Punta Balena, que s'ha fet famós arreu d'Europa. Cada any mitjans de comunicació britànics, i de més països, mostren aquest carrer amb turistes gats, mig nus, que

vomiten, criden, riuen, es desmaïen i copulen a qualsevol racó, o sense amagar-se.

En poques paraules: que Magaluf és una *zona madura* és un eufemisme pietós. Però això no vol dir que no sigui turísticament molt important. Té prop de 30.000 places hoteleres, encabides en un centenar d'establiments, la majoria dels quals són de categoria de tres estrelles. La zona és un exemple perfecte de la *balearització*, del desenvolupisme salvatge dels anys 60 i 70 del segle passat. Hotels a peu de mar, sobre l'arena de les platges, alçades excessives, poca distància entre edificis... Amb el pas dels anys, la qualitat del turisme que acull Magaluf s'ha anat deteriorant. Ara, des de ja fa més d'una dècada i mitja, és el paradís dels joves turistes britànics de pocs diners que passen cinc o sis dies torrant-se al sol, engatant-se per poc preu i, si poden, intercanviant fluxos orgànics amb compatriotes de l'altre sexe, o del mateix.

El projecte. El grup hotelier Sol Melià –un dels més poderosos del món– va néixer precisament a Magaluf. Gabriel Escarrer pare hi començà el seu imperi. Avui dia té vuit establiments en aquesta zona. Sis que ja eren seus i dos d'adquirits recentment. Possiblement amb la vista posada en el projecte que el divendres dia 30 de setembre presentà als mitjans de comunicació.

En síntesi, la família Escarrer –a través de l'empresa Melià Hotels International– vol crear-hi un complex format per sis hotels –el vuitè l'esbocà i el setè el vol convertir en habitatges–, un

De dreta a esquerra, Manuel Onieva, batlle de Calvià; Gabriel Escarrer, conseller delegat de Melià Hotels International; el president balear, José Ramón Bauzá; i el conseller de Turisme, Carlos Delgado.

dels quals en règim de *condhotels* –una part de les habitacions seran venudes–, i que encabeixen 5.000 places. Igualment, el grup hotelier ha dissenyat tot un canvi urbanístic de la zona que inclou un anomenat *boulevard* –allò que als Països Catalans sempre s'ha anomenat *passeig*–, a més de futurs espais per a l'oci turístic que, segons que es va explicar a la conferència informativa de presentació del projecte, atraurà més inversors privats que obriran discoteques, restaurants... Tot, això sí, "de qualitat". Perquè, segons que va dir el vice-president de Sol Melià, Gabriel Escarrer fill, l'objectiu final és d'augmentar la qualitat turística de la zona. La quantitat a invertir en vuit anys és d'uns 135 milions d'euros. Dels quals el grup hotelier invertirà els primers 12 abans de la temporada alta vinent.

També es presentà quelcom que és tota una novetat en els usos d'espais públics per part d'interès privat: Sol Melià pretén que tot un quilòmetre de

platja –entre dos dels seus hotels– sigui d'ús exclusiu seu una vegada que s'hagi acabat tot el procés de reforma. S'ignora com espera que es canviï la llei de costes –que garanteix el dret d'ús i pas públic a la franja costanera–, actualment vigent i que fou aprovada per les Corts espanyoles.

El govern, encantat. Potser els canvis legals sobre la costa que deu esperar Sol Melià s'adiran amb allò que es va sobreentendre a la presentació: que el govern balear canviarà tantes lleis com calgui per a permetre el projecte: canvi d'ús de turístic a residencial, implantació del *condhotel*, canvis urbanístics, etc. Per ventura el fet que l'executiu balear es mostri tan entusiasmada que no ha posat cap emperò –i, doncs, fent entendre que s'executaran tots els canvis legals que calgui– fa pensar a la família Escarrer que si Mariano Rajoy és president després de les eleccions del 20 de novembre trobarà

en el cap de l'executiu central tanta comprensió i ajuda com en el cas del govern balear.

Sigui com sigui, és indubtable que tant José Ramón Bauzá com el conseller de Turisme, Carlos Delgado, com el portaveu del govern, Rafel Bosch, es mostraren emocionats amb el projecte de reforma presentat per Sol Melià. Bosch arribà a dir que “es crearan milers de llocs de feina”. Delgado, al seu torn, va voler insistir en el fet que la política turística del govern comença a donar fruit, amb què deixava entendre que aquesta reforma no havia estat possible amb el govern anterior d'esquerra. El president Bauzá posà la inversió de Sol Melià com un exemple d'allò que vol fer el seu govern quant a la política econòmica: donar confiança i garanties a la inversió privada i deixar de considerar l'administració pública com a “ocupadora”. Amb aquest objectiu, el consell de govern del mateix dia 30 va aprovar

d'atorgar al projecte de Sol Melià la consideració legal de “projecte d'interès autonòmic”, cosa que significa que se li alleugeriran tots els tràmits burocràtics. El president pareix donar per segur que impulsarà tots els canvis legals necessaris perquè el projecte privat es pugui dur a terme.

L'oposició no ha criticat gens el projecte. Ni tan sols l'escenificació formal de la presentació, en què el govern pareixia comparsa d'una empresa privada que presentava obres avui legalment impossibles, però que deixava sobreentendre que els seus convidats li farien tots els canvis legals que hagués de menester. Grinyolava una mica tant de tirar pel dret en allò que és responsabilitat del Parlament. Però, en temps de crisi, les formes institucionals davant d'una inversió com aquesta pareixen ser prescindibles. O cosa del passat.

Miquel Payeras